

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๒๐/๒๕๖๘

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๑

เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๘ (๒/๒๕๖๘) เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๓๗/๒๕๖๒ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๑ เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๑ เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

วินิจ ศีลามงคล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

คำนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฉบับรวมเล่มปี 2569 (IAS 21: The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates (Bound volume 2026 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2569	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2568	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข 60ฎ ถึง 60ฐ และภาคผนวก ก	การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน
2567	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2566	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2563	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 16 และ 60ฎ และแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้****

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
คำนิยาม	8
การขยายความคำนิยาม	9
สรุปแนวทางการบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้	17
การประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้	19ก
การรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ใน	
การดำเนินงาน	20
การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก	20
การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในรอบระยะเวลาถัดมา	23
การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน	27
การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	35
การใช้สกุลเงินที่นำเสนอเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	38
การแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่นำเสนอเงิน	38
การแปลงค่าของการดำเนินงานต่างประเทศ	44
การจำหน่ายหรือการจำหน่ายบางส่วนของการดำเนินงานต่างประเทศ	48
ผลกระทบทางภาษีของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมด	50
การเปิดเผยข้อมูล	51
วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน	58
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	61
ภาคผนวก	
ก แนวทางปฏิบัติ	

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 62 และภาคผนวก ก ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชีให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1 กิจการอาจมีกิจกรรมเกี่ยวกับต่างประเทศได้ 2 ทาง คือ อาจมีรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หรืออาจมีการดำเนินงานต่างประเทศ นอกจากนี้กิจการอาจแสดงงบการเงินในสกุลเงินต่างประเทศ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการนำรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศและการดำเนินงานต่างประเทศมารวมไว้ในงบการเงินของกิจการ และวิธีการแปลงค่าของงบการเงินให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน
- 2 ประเด็นหลัก คือการพิจารณาว่าจะใช้อัตราแลกเปลี่ยนใด และจะรายงานผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในงบการเงินอย่างไร

ขอบเขต

- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับ
 - 3.1 การบัญชีสำหรับรายการและยอดคงเหลือที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ยกเว้นรายการและยอดคงเหลือของอนุพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
 - 3.2 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ เพื่อนำไปรวมในงบการเงินของกิจการตามวิธีการจัดทำงบการเงินรวมหรืองบการเงินที่บันทึกเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย และ
 - 3.3 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ ให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน
- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 นำมาใช้กับอนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศหลายประเภท ดังนั้น อนุพันธ์ดังกล่าวไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม อนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศบางประเภท ซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงิน ฉบับที่ 9 (เช่น อนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศบางรายการที่แฝงอยู่ในสัญญาอื่นๆ) จะอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ นอกจากนี้ให้ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในกรณีที่เกิดการแปลงค่าอนุพันธ์จากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนอทางการเงินของกิจการนั้น

- 5 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ให้นำไปใช้กับการบัญชีสำหรับการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้แนวปฏิบัติเรื่องการบัญชีป้องกันความเสี่ยง
- 6 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับกรณีที่มีการนำเสนอทางการเงินเป็นเงินตราต่างประเทศ และได้ให้ข้อกำหนดเพื่อให้งบการเงินเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้กำหนดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ในกรณีที่มีการแปลงค่าข้อมูลทางการเงินให้เป็นเงินตราต่างประเทศไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้
- 7 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ให้นำไปปฏิบัติกับการนำเสนอกระแสเงินสดของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือการแปลงค่ากระแสเงินสดของการดำเนินงานในต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด)

คำนิยาม

- 8 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

อัตราปิด	หมายถึง	อัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน
สามารถแลกเปลี่ยน	หมายถึง	สกุลเงินหนึ่งถือว่าสามารถแลกเปลี่ยนเป็น อีกสกุลเงินหนึ่งได้ เมื่อกิจการสามารถได้ สกุลเงินอื่นมาภายในกรอบเวลาที่ยินยอม สำหรับความล่าช้าในการบริหารตามปกติ และผ่านตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยน ซึ่งรายการการแลกเปลี่ยนนั้นทำให้เกิดสิทธิ และการระดมทุนที่ใช้บังคับได้
ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน	หมายถึง	ผลต่างที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าจำนวนหน่วย ของเงินสกุลหนึ่งไปเป็นอีกสกุลหนึ่งด้วยอัตรา แลกเปลี่ยนที่แตกต่างไป

อัตราแลกเปลี่ยน	หมายถึง	อัตราที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราสองสกุล
มูลค่ายุติธรรม	หมายถึง	ราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดค่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)
เงินตราต่างประเทศ	หมายถึง	เงินตราสกุลอื่น นอกเหนือจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
การดำเนินงานต่างประเทศ	หมายถึง	บริษัทย่อย บริษัทร่วม การร่วมการงาน หรือสาขาของกิจการที่เสนอรายงานที่กิจกรรมมีฐานหรือประกอบกิจการในประเทศอื่น หรือในสกุลเงินอื่น นอกจากประเทศหรือสกุลเงินของกิจการที่เสนอรายงาน
สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	หมายถึง	สกุลเงินที่ใช้ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลักซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่
กลุ่มกิจการ	หมายถึง	บริษัทใหญ่และบริษัทย่อยทั้งหมดของบริษัทใหญ่
รายการที่เป็นตัวเงิน	หมายถึง	หน่วยของสกุลเงินที่ถือไว้ และสินทรัพย์และหนี้สินที่จะได้รับ หรือที่จะต้องชำระเป็นจำนวนเงินที่กำหนดไว้แน่นอน หรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน
เงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ	หมายถึง	ส่วนได้เสียในสินทรัพย์สุทธิของการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน
สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน	หมายถึง	สกุลเงินที่ใช้ในการเสนองบการเงิน

อัตราแลกเปลี่ยนทันที หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที

การขยายความคำนิยาม

สามารถแลกเปลี่ยน (ย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10)

- 8ก กิจการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่
- 8ก.1 ณ วันที่วัดค่า และ
- 8ก.2 เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุ
- 8ข ณ วันที่วัดค่าเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุ หากกิจการสามารถได้เงินสกุลอื่นมาไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญ ถือว่าสกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้

สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

- 9 โดยปกติสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลัก ซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่กิจการก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับและจ่ายที่สำคัญ ดังนั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้ในการระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน
- 9.1 สกุลเงิน
- 9.1.1 ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อราคาขายของสินค้าและบริการ (มักเป็นสกุลเงินที่ใช้กำหนดและชำระราคาขายของสินค้าและบริการ) และ
- 9.1.2 ของประเทศซึ่งภาวะการแข่งขัน และกฎข้อบังคับส่วนใหญ่เป็นตัวกำหนดราคาขายของสินค้าและบริการ
- 9.2 สกุลเงินที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ เช่น ค่าแรงงาน วัตถุดิบ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ (มักเป็นสกุลเงินที่ใช้กำหนดและชำระต้นทุนดังกล่าว)
- 10 ปัจจัยต่างๆ ที่อาจช่วยในการระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีดังต่อไปนี้
- 10.1 สกุลเงินที่ได้มาจากกิจกรรมจัดหาเงิน (กล่าวคือ การออกตราสารหนี้และตราสารทุน)
- 10.2 สกุลเงินที่ได้รับจากกิจกรรมดำเนินงานและมักจะดำรงไว้ในสกุลเงินนั้นๆ
- 11 กิจการต้องพิจารณาปัจจัยเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ และพิจารณาว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศนั้นเป็นสกุลเงินเดียวกันกับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงินหรือไม่ (กิจการที่เสนองบการเงินในกรณีนี้ คือกิจการที่มีการดำเนินงานต่างประเทศ ได้แก่ บริษัทย่อย สาขา บริษัทร่วมหรือการร่วมการงาน)
- 11.1 ให้ประเมินว่าธุรกรรมต่างๆ ของการดำเนินงานต่างประเทศนั้นเป็นส่วนขยายของกิจการที่เสนองบการเงินมากกว่าที่จะเป็นการดำเนินงานที่เป็นเอกเทศอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างกรณีแรก คือ เมื่อการดำเนินงานต่างประเทศมีหน้าที่เพียงขายสินค้าซึ่งนำเข้ามาจากกิจการที่เสนองบการเงินและส่งเงินที่ได้ให้กิจการที่เสนองบการเงิน ตัวอย่างกรณี

หลังคือเมื่อการดำเนินงานต่างประเทศนั้นเก็บสะสมเงินและก่อให้เกิดรายการที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ ก่อให้เกิดรายได้ ค่าใช้จ่าย และมีการกู้ยืม โดยรายการส่วนใหญ่เป็นเงินสกุลท้องถิ่น

- 11.2 ให้ประเมินว่ารายการที่มีกับกิจการที่เสนอการเงินมีสัดส่วนมากหรือน้อยเมื่อเทียบกับธุรกรรมของการดำเนินงานต่างประเทศ
 - 11.3 ให้ประเมินว่ากระแสเงินสดจากธุรกรรมของการดำเนินงานต่างประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อกระแสเงินสดของกิจการที่เสนอการเงิน และพร้อมทุกเมื่อที่จะส่งเงินออกไปยังกิจการที่เสนอการเงิน
 - 11.4 ให้ประเมินว่าหากปราศจากเงินทุนสนับสนุนจากกิจการที่เสนอการเงินแล้ว กระแสเงินสดจากธุรกรรมของการดำเนินงานต่างประเทศมีเพียงพอที่จะชำระภาระหนี้สินที่มีอยู่และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามปกติ
- 12 กรณีที่ข้อบ่งชี้ข้างต้นไม่เป็นไปในทางเดียวกันและสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่เด่นชัด ผู้บริหารต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องเป็นสกุลเงินที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมที่สุดของผลกระทบทางเศรษฐกิจของรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ในการนี้ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญต่อข้อบ่งชี้ที่สำคัญในย่อหน้าที่ 9 ก่อนการพิจารณาข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ 10 และ 11 ซึ่งกำหนดให้เป็นหลักฐานสนับสนุนเพิ่มเติมในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
- 13 สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการจะสะท้อนให้เห็นถึงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสกุลเงิน ดังนั้น เมื่อได้กำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแล้ว สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยกเว้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น
- 14 หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง กิจการต้องปรับงบการเงินใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง กิจการไม่สามารถหลีกเลี่ยงการปรับงบการเงินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 โดยหลีกเลี่ยงไปใช้สกุลเงินอื่นเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานโดยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (เช่น การใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่)

เงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ

- 15 กิจการอาจมีรายการที่เป็นตัวเงินที่เป็นลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับการดำเนินงานต่างประเทศ รายการดังกล่าวมิได้คาดหมายว่าจะมีแผนการชำระหนี้หรือไม่มีความเป็นไปได้ว่าจะชำระเงินในอนาคตอันใกล้นี้ หากพิจารณาจากเนื้อหาสาระแล้ว รายการนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการ และให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 และ 33 รายการที่เป็นตัวเงินดังกล่าวอาจรวมถึงลูกหนี้หรือเงินกู้ยืมระยะยาว แต่ไม่รวมลูกหนี้การค้าหรือเจ้าหนี้การค้า

- 15ก กิจการที่มีรายการที่เป็นตัวเงินจากลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับการดำเนินงานต่างประเทศตามย่อหน้าที่ 15 อาจเป็นบริษัทย่อยของกลุ่มกิจการได้ เช่น กิจการมีบริษัทย่อย 2 แห่ง คือ บริษัท ก และบริษัท ข โดยที่บริษัท ข นั้น เป็นการดำเนินงานต่างประเทศ บริษัท ก ให้เงินกู้ยืมแก่บริษัท ข ลูกหนี้เงินให้กู้ยืมดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในบริษัท ข หากไม่มีแผนการชำระหนี้หรือไม่คาดว่าจะมีการชำระในอนาคตอันใกล้ ในกรณีที่ บริษัท ก เป็นการดำเนินงานต่างประเทศ ข้อพิจารณาดังกล่าวยังคงใช้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

รายการที่เป็นตัวเงิน

- 16 ลักษณะสำคัญของรายการที่เป็นตัวเงิน คือ สิทธิที่จะได้รับ (หรือภาระที่จะส่งมอบ) จำนวนเงินที่กำหนดได้แน่นอนหรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ตัวอย่างดังกล่าวรวมถึงเงินบำนาญและผลประโยชน์อื่นของพนักงานที่จะต้องจ่ายเป็นเงินสด ประมาณการหนี้สินที่ต้องชำระด้วยเงินสด หนี้สินตามสัญญาเช่า และเงินสดปันผลซึ่งรับรู้เป็นหนี้สิน ในทำนองเดียวกัน สัญญาที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) ตราสารทุนของกิจการในจำนวนหน่วยที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ หรือ สัญญาที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) สินทรัพย์ในจำนวนเงินซึ่งอาจเปลี่ยนแปลง โดยมูลค่ายุติธรรมที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) เท่ากับจำนวนเงินคงที่หรือจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ซึ่งสามารถกำหนดได้ถือเป็นรายการที่เป็นตัวเงิน ในทางตรงกันข้ามลักษณะสำคัญของรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน คือ การไม่มีสิทธิที่จะได้รับ (หรือภาระที่จะส่งมอบ) จำนวนเงินที่กำหนดได้แน่นอนหรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ตัวอย่างดังกล่าวรวมถึง เงินจ่ายล่วงหน้าสำหรับสินค้าและบริการ ค่าความนิยม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน สินค้าคงเหลือที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์สิทธิการใช้ และประมาณการหนี้สินต่าง ๆ ที่ต้องชำระด้วยการส่งมอบสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน

สรุปแนวทางการบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

- 17 ในการจัดทำงบการเงิน กิจการแต่ละกิจการไม่ว่าจะเป็นบริษัทเดี่ยว กิจการที่มีการดำเนินงานในต่างประเทศ (เช่น บริษัทใหญ่) หรือการดำเนินงานต่างประเทศ (เช่น บริษัทย่อย หรือสาขาของกิจการ) ต้องกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามย่อหน้าที่ 9 ถึง 14 โดยกิจการต้องแปลงค่ารายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน และรายงานผลกระทบจากการแปลงค่าดังกล่าวตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 20 ถึง 37 และ 50
- 18 กิจการที่เสนองบการเงินมักประกอบด้วยหลายกิจการ (เช่น กลุ่มกิจการที่ประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยแห่งหนึ่งหรือมากกว่านั้น) กิจการหลายประเภทเหล่านั้น (ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือไม่ใช่สมาชิกของกลุ่มก็ตาม) อาจมีการลงทุนในบริษัทร่วมหรือการร่วมการงานหรือบริษัทเหล่านั้นอาจมีสาขาด้วย จึงมีความจำเป็นที่กิจการที่เสนองบการเงินต้องรวมรายการสำคัญอันเป็นผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการแต่ละกิจการแสดงไว้ในงบการเงินด้วย และต้องแปลงค่ารายการเหล่านั้นเป็นสกุลเงิน ซึ่งกิจการที่เสนองบการเงินใช้ในการจัดทำงบการเงิน

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อุญาตให้กิจการเสนองบการเงินเป็นสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการแต่ละกิจการ ซึ่งอยู่ภายใต้กิจการที่เสนองบการเงิน ซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่แตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ให้ดูย่อหน้าที่ 38 ถึง 50

- 19 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อุญาตให้กิจการที่เป็นบริษัทเดี่ยว หรือกิจการซึ่งจัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ นำเสนองบการเงินในสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) ก็ได้ ถ้าสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินต้องมีการแปลงค่าให้อยู่ในรูปสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 38 ถึง 50

การประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก11 ถึง ก17)

- 19ก กิจการต้องประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันที่วัดค่าเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันดังกล่าว (ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 8 8ก ถึง 8ข และ ก2 ถึง ก10) วัตถุประสงค์ของกิจการในการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีคือ เพื่อสะท้อนอัตราที่รายการแลกเปลี่ยนตามปกติจะเกิดขึ้น ณ วันที่วัดค่าระหว่างผู้ร่วมตลาดภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่หาได้ทั่วไป

การรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

- 20 รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หมายถึง รายการที่กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือจะต้องชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ รวมถึงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการ
- 20.1 ซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งกำหนดราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ
- 20.2 กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินด้วยจำนวนเงินที่จะต้องชำระ หรือได้รับชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ หรือ
- 20.3 ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ หรือก่อหรือชำระหนี้สิน ซึ่งกำหนดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ
- 21 รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศต้องบันทึกการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยการแปลงจำนวนเงินตราต่างประเทศด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศ ณ วันที่เกิดรายการ
- 22 วันที่เกิดรายการ คือ วันที่รายการเป็นไปตามเงื่อนไขการรับรู้รายการครั้งแรกตามมาตรฐานการบัญชี ในทางปฏิบัติ อัตราแลกเปลี่ยนที่ประมาณขึ้นซึ่งใกล้เคียงกับอัตราแลกเปลี่ยนจริง ณ วันที่เกิดรายการมักจะถูกนำมาใช้ เช่น อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยในรอบสัปดาห์หรือ

รอบเดือนอาจถูกนำมาใช้สำหรับรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศทั้งหมดที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากอัตราแลกเปลี่ยนนั้นผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ การใช้อัตราแลกเปลี่ยนถ่วงเฉลี่ยในรอบระยะเวลานั้นอาจไม่เหมาะสม

การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในรอบระยะเวลาถัดมา

- 23 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละรอบระยะเวลา
- 23.1 รายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศให้แปลงค่าโดยใช้อัตราปิด
- 23.2 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ
- 23.3 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยมูลค่ายุติธรรมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่วัดมูลค่ายุติธรรมนั้น
- 24 มูลค่าตามบัญชีของแต่ละรายการจะถูกกำหนดค่าตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจใช้มูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนเดิม ซึ่งมีรายละเอียดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* แต่ไม่ว่ามูลค่าตามบัญชีจะแสดงไว้ด้วยราคาทุนเดิมหรือด้วยมูลค่ายุติธรรม ถ้าเป็นรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศแล้ว จะต้องแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 25 มูลค่าตามบัญชีของรายการบางรายการถูกกำหนดมาจากการเปรียบเทียบจำนวนเงินตั้งแต่สองจำนวนขึ้นไป เช่น มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือคือราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* ในทำนองเดียวกัน มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีการด้อยค่า คือ ราคาที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีก่อนพิจารณาการขาดทุนจากการด้อยค่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง *การด้อยค่าของสินทรัพย์* หากสินทรัพย์นั้นเป็นสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินและมีการวัดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ มูลค่าตามบัญชีจะกำหนดขึ้นโดยการเปรียบเทียบ ระหว่าง
- 25.1 ราคาทุนหรือมูลค่าตามบัญชี (แล้วแต่กรณี) ซึ่งแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ราคาถูกกำหนด (นั่นคือ อัตรา ณ วันที่เกิดรายการสำหรับรายการซึ่งวัดค่าด้วยราคาทุนเดิม) และ
- 25.2 มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (แล้วแต่กรณี) ซึ่งแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่มูลค่าถูกกำหนด (เช่น อัตราปิด ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

ผลกระทบของการเปรียบเทียบนี้อาจทำให้เกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ถูกรับรู้ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแต่จะไม่มีการรับรู้ในสกุลเงินต่างประเทศหรือในทางกลับกัน

- 26 เมื่อมีอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถใช้ได้หลาย ๆ อัตรา อัตราที่ใช้ควรพิจารณาจากกระแสเงินสดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับรายการหรือยอดคงเหลือที่จะมีการชำระกันโดยให้ถือเสมือนหนึ่งว่ากระแสเงินสดได้เกิดขึ้น ณ วันที่วัดค่า

การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน

- 27 ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 3.1 และ 5 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ใช้สำหรับการบัญชีป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยได้กำหนดให้กิจการปฏิบัติกับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติสำหรับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้รับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของรายการที่เป็นตัวเงิน ซึ่งเข้าเงื่อนไขเกณฑ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่มีประสิทธิผลไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตั้งแต่เริ่มต้น
- 28 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการชำระเงินของรายการที่เป็นตัวเงินหรือจากการแปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินของกิจการด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งแตกต่างไปจากอัตราแลกเปลี่ยนเดิมที่ใช้ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในระหว่างรอบระยะเวลา หรือที่ได้รายงานไว้ในงบการเงินของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ให้รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ยกเว้นผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการที่กล่าวในย่อหน้าที่ 32
- 29 เมื่อรายการที่เป็นตัวเงินเกิดขึ้นจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศและมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างวันที่เกิดรายการกับวันที่มีการชำระเงินของรายการดังกล่าว ทำให้เกิดผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน ถ้ารายการดังกล่าวชำระเงินภายในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันกับรอบระยะเวลาที่เกิดรายการนั้น กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้ารายการดังกล่าวชำระเงินในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีจนถึงวันที่มีการชำระเงินด้วยอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
- 30 เมื่อมีการรับรู้รายการกำไรหรือขาดทุนของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น องค์ประกอบของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนนั้นจะต้องรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นด้วย ในทางตรงข้าม เมื่อมีการรับรู้กำไรหรือขาดทุนของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินไว้ในกำไรหรือขาดทุน องค์ประกอบของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนนั้นจะต้องรับรู้ไว้ในกำไรหรือขาดทุนด้วย
- 31 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับกำหนดให้กิจการรับรู้กำไรหรือขาดทุนไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กำหนดให้กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการตีราคาใหม่ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากสินทรัพย์ดังกล่าวถูกวัดมูลค่าด้วยสกุลเงินต่างประเทศ ย่อหน้าที่ 23.3 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้จำนวนเงิน

- ที่มีการปรับมูลค่าใหม่แปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ประเมิน จึงมีผลให้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นด้วย
- 32 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการที่เป็นตัวเงินซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 15) จะต้องรับรู้ไว้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับงบการเงินเฉพาะกิจการของกิจการที่เสนองบการเงินหรือรับรู้ไว้ในงบการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศแล้วแต่กรณี ส่วนในงบการเงินที่รวมการดำเนินงานในต่างประเทศและกิจการที่เสนองบการเงิน (เช่น งบการเงินรวมเมื่อการดำเนินงานในต่างประเทศเป็นบริษัทย่อยแห่งหนึ่งของกิจการ) กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเริ่มต้นไว้แยกต่างหากในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและต้องจัดประเภทจากส่วนของเจ้าของไปกำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการจำหน่ายเงินลงทุนสุทธิตามย่อหน้าที่ 48
- 33 หากรายการที่เป็นตัวเงินถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน และเป็นรายการซึ่งอยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงิน ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินของแต่ละการดำเนินงานต่างประเทศตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ในกรณีที่รายการดังกล่าวเป็นรายการในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินเฉพาะกิจการของกิจการที่เสนองบการเงินตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 หากรายการที่เป็นตัวเงินดังกล่าวอยู่ในสกุลเงินนอกเหนือจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงินหรือการดำเนินงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินเฉพาะกิจการที่เสนองบการเงินและงบการเงินแต่ละหน่วยของการดำเนินงานต่างประเทศตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 กิจการที่เสนองบการเงินต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนนั้นไว้ต่างหากในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงบการเงินซึ่งรวมการดำเนินงานต่างประเทศและกิจการที่รายงาน (นั่นคือ งบการเงินที่นำการดำเนินงานต่างประเทศมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมหรือที่นำการดำเนินงานต่างประเทศมารวมด้วยวิธีส่วนได้เสีย)
- 34 เมื่อกิจการจัดทำบัญชีและบันทึกรายการในสกุลเงินอื่นที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานนั้น ณ เวลาที่กิจการจัดทำงบการเงิน กิจการต้องแปลงค่าทุกรายการให้อยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามข้อกำหนดที่ระบุตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 20 ถึง 26 การแปลงค่านี้นี้ทำให้ได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับการบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงินที่อยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้น เช่น ให้แปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานด้วยอัตราปิด และให้แปลงค่ารายการที่ไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งวัดค่าด้วยเกณฑ์ราคาทุนเดิมด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รับรู้รายการซึ่งมีผลในการรับรู้รายการ

การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

- 35 เมื่อมีการเปลี่ยนสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการต้องถือปฏิบัติตามขั้นตอนการแปลงค่าให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสกุลใหม่โดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 36 ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 13 สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการจะสะท้อนให้เห็นถึงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้น ดังนั้น เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ถูกกำหนดไว้แล้ว จะเปลี่ยนแปลงได้ก็ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้น เช่น การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่มีผลกระทบอย่างมากต่อราคาขายสินค้าและบริการอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
- 37 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานต้องปฏิบัติกับรายการนับจากวันที่เปลี่ยนโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป อีกนัยหนึ่งกิจการจะต้องแปลงค่ารายการทั้งหมดให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสกุลใหม่ด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เปลี่ยนแปลง ผลของการแปลงค่ารายการที่ไม่เป็นตัวเงินให้ถือเสมือนเป็นราคาทุนเดิม ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าของการดำเนินงานต่างประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ได้รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 32 และ 39.3 จะไม่มีการจัดประเภทจากส่วนของเจ้าของไปกำไรหรือขาดทุนจนกว่าจะมีการจำหน่ายหน่วยงานนั้น

การใช้สกุลเงินที่นำเสนอการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

การแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงิน

- 38 กิจการอาจแสดงงบการเงินด้วยสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) ก็ได้ หากสกุลเงินที่นำเสนอการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการต้องแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการเป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงิน เช่น เมื่อกลุ่มกิจการประกอบด้วยหลายกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแตกต่างกัน ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของแต่ละกิจการจะต้องแสดงด้วยสกุลเงินสกุลหนึ่งที่ใช้ร่วมกันเพื่อใช้นำเสนอการเงินรวม
- 39 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีใช้สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงให้เป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงินซึ่งเป็นสกุลเงินที่แตกต่างออกไป ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้
- 39.1 สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบฐานะการเงินแต่ละรอบระยะเวลา (นั่นคือรวมถึง งบฐานะการเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราปิด ณ วันที่ของแต่ละงบฐานะการเงินนั้น

- 39.2 รายได้และค่าใช้จ่ายในแต่ละงบการเงินซึ่งแสดงกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (รวมถึงงบที่นำมาแสดงเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ
- 39.3 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดให้รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 40 ในทางปฏิบัติ อัตราที่ประมาณขึ้นซึ่งใกล้เคียงกับอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ เช่น อัตราเฉลี่ยของรอบระยะเวลาหนึ่ง ๆ มักจะถูกนำมาใช้ในการแปลงค่ารายการรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม การใช้อัตราเฉลี่ยของรอบระยะเวลาหนึ่ง ๆ จะไม่เหมาะสม ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ
- 41 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 39.3 เกิดขึ้นจาก
- 41.1 การแปลงค่ารายการรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยอัตราแลกเปลี่ยนของวันที่เกิดรายการ และการแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินด้วยอัตราปิด
- 41.2 การแปลงค่าสินทรัพย์สุทธิยกมาด้วยอัตราปิดซึ่งต่างจากอัตราปิดเดิม
- ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนเหล่านี้จะไม่รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบันและในอนาคต ผลสะสมของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะถูกแสดงแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นกว่าจะมีการจำหน่ายการดำเนินงานต่างประเทศนั้น ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างประเทศซึ่งนำมาจัดทำงบการเงินรวมในกรณีที่กิจการที่เสนองบการเงินไม่ได้เป็นเจ้าของทั้งหมดในการดำเนินงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนสะสมที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าและเป็นส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมกิจการจะถูกจัดสรรและรายงานเป็นส่วนหนึ่งของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมกิจการในงบฐานะการเงินรวม
- 42 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานซึ่งเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง ให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินซึ่งเป็นสกุลเงินที่แตกต่างออกไป ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้
- 42.1 ทุกรายการ (นั่นคือ สินทรัพย์ หนี้สิน รายการที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้และค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงข้อมูลเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราปิด ณ วันที่ของงบฐานะการเงินล่าสุด เว้นแต่
- 42.2 เมื่อรายการนั้นได้มีการแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง จำนวนเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบให้รายงานด้วยจำนวนซึ่งแสดงเป็นปีปัจจุบันในงบการเงินของปีก่อนหน้า (นั่นคือ ไม่มีการปรับปรุงผลของการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในภายหลัง)
- 43 เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง กิจการนั้นต้องปรับงบการเงินของกิจการขึ้นใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 ก่อนที่จะนำวิธีการแปลงค่าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 42 มาถือปฏิบัติ ยกเว้นจำนวนเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบที่ได้มีการแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินของ

เศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง (ดูย่อหน้าที่ 42.2) เมื่อสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้ยุติลง และกิจการไม่ต้องปรับงบการเงินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 อีกต่อไป ให้กิจการนั้นใช้จำนวนซึ่งมีการปรับระดับราคาแล้ว ณ วันที่ที่กิจการยุติการแสดงงบการเงินใหม่เป็นราคาทุนเดิมในการแปลงค่ารายการต่าง ๆ เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนองบการเงิน

การแปลงค่าของการดำเนินงานต่างประเทศ

- 44 การแปลงค่าตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 45 ถึง 47 ซึ่งเพิ่มเติมต่อจากย่อหน้าที่ 38 ถึง 43 ให้นำไปใช้เมื่อมีการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินเพื่อจะทำการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศสามารถรวมไว้ในงบการเงินของกิจการที่นำเสนองบการเงินโดยวิธีรวมงบการเงิน หรือโดยวิธีส่วนได้เสีย
- 45 การรวมผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศเข้าไว้ในงบการเงินของกิจการที่เสนองบการเงินให้ใช้วิธีการจัดทำงบการเงินรวมตามปกติ เช่น การตัดยอดคงเหลือระหว่างกันและรายการระหว่างกันของบริษัทย่อย (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม) อย่างไรก็ตาม รายการระหว่างกันที่เป็นตัวเงินของสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ไม่ว่าจะเป็นรายการระยะสั้นหรือระยะยาวไม่สามารถนำไปตัดรายการกับรายการระหว่างกันของหนี้สิน (หรือสินทรัพย์) โดยไม่แสดงผลของความผันผวนในอัตราแลกเปลี่ยนในงบการเงินรวมได้ ทั้งนี้ เนื่องจากรายการที่เป็นตัวเงินเหล่านั้นเป็นข้อผูกมัดที่จะต้องแปลงค่าจากเงินสกุลหนึ่งเป็นเงินอีกสกุลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลให้กิจการที่เสนองบการเงินมีกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ดังนั้น ในงบการเงินรวมของกิจการที่เสนองบการเงิน ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวยังคงรับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน หรือหากผลต่างนั้นเกิดจากสภาพแวดล้อมที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 32 จะถูกรับรู้ในส่วนหนึ่งของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและผลสะสมแสดงแยกเป็นรายการต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นกว่าจะมีการจำหน่ายการดำเนินงานต่างประเทศนั้นไป
- 46 เมื่องบการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศแสดงวันที่ในงบการเงินแตกต่างไปจากวันที่ในงบการเงินของกิจการที่เสนองบการเงิน การดำเนินงานต่างประเทศมักจะจัดทำงบการเงินเพิ่มเติม ณ วันที่เดียวกันกับวันที่ในงบการเงินของกิจการที่เสนองบการเงินเพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินรวม หากไม่มีการจัดทำงบการเงินเพิ่มเติมดังกล่าว มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 กำหนดให้ใช้งบการเงินที่มีวันที่แตกต่างกันได้ ถ้าความแตกต่างกันนั้นไม่เกินกว่า 3 เดือน และให้ปรับปรุงผลกระทบของรายการหรือเหตุการณ์อื่นๆ ที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างวันที่ที่แตกต่างกันนั้น ในกรณีนี้ การแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินของการดำเนินงานต่างประเทศจะใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของการดำเนินงานต่างประเทศสำหรับกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างช่วงเวลาจากวันที่ในงบการเงินของการดำเนินงาน

ต่างประเทศจนถึงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของกิจการที่เสนองบการเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ กิจการจะต้องทำรายการปรับปรุงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 วิธีการปฏิบัติสำหรับการจัดทำงบการเงินรวมดังกล่าวนี้ให้ถือปฏิบัติสำหรับกรณีวิธีส่วนได้เสียจากบริษัทร่วมหรือการร่วมค้าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 ด้วยเช่นเดียวกัน

- 47 ค่าความนิยมที่เกิดจากการซื้อการดำเนินงานต่างประเทศ และการปรับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินให้เป็นมูลค่ายุติธรรมที่เกิดจากการซื้อการดำเนินงานต่างประเทศ ให้ถือเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของการดำเนินงานต่างประเทศนั้น ดังนั้น ค่าความนิยมและการปรับมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวต้องแสดงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ และจะถูกแปลงค่าด้วยอัตราปิดตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 39 และ 42

การจำหน่ายหรือการจำหน่ายบางส่วนของการดำเนินงานต่างประเทศ

- 48 ในการจำหน่ายการดำเนินงานต่างประเทศ กิจการต้องรับรู้จำนวนสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่างประเทศนั้นในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและแสดงจำนวนสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้เจ้าของ และจะถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน (การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) เมื่อมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการจำหน่ายการดำเนินงานต่างประเทศนั้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน)

- 48ก นอกจากการจำหน่ายส่วนได้เสียทั้งหมดในการดำเนินงานต่างประเทศ การจำหน่ายบางส่วนดังกรณีต่อไปนี้ถือเป็นการจำหน่าย

48ก.1 การจำหน่ายเพียงบางส่วนที่ทำให้สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยที่มีการดำเนินงานต่างประเทศ แม้ว่ากิจการจะยังคงส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของกิจการที่เคยเป็นบริษัทย่อยภายหลังการจำหน่ายเพียงบางส่วนดังกล่าว และ

48ก.2 กรณีที่กิจการยังคงส่วนได้เสียภายหลังการจำหน่ายเพียงบางส่วนในการร่วมการงานหรือการจำหน่ายเพียงบางส่วนของเงินลงทุนในบริษัทร่วมที่มีการดำเนินงานต่างประเทศที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งถือเป็นการดำเนินงานในต่างประเทศ

- 48ข การจำหน่ายบริษัทย่อยซึ่งรวมการดำเนินงานต่างประเทศ ผลสะสมของผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่างประเทศซึ่งจัดสรรอยู่ในส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจะต้องถูกเลิกรับรู้รายการแต่จะไม่ถูกโอนไปเป็นกำไรหรือขาดทุน

- 48ค การจำหน่ายบางส่วนของบริษัทย่อยซึ่งรวมการดำเนินงานต่างประเทศ กิจการต้องมีการปันส่วนผลสะสมของผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนของการดำเนินงานต่างประเทศที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้กับส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม ในกรณีที่เป็นการจำหน่ายเพียงบางส่วนของการดำเนินงานต่างประเทศ กรณีอื่น ๆ กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนจากส่วนหนึ่งของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปกำไรหรือขาดทุนเฉพาะสัดส่วนของหุ้นที่มีการขาย

- 48ง การจำหน่ายเพียงบางส่วนบางส่วนได้เสียของการดำเนินงานต่างประเทศเป็นการลดความเป็นเจ้าของในการดำเนินงานต่างประเทศ เว้นแต่เป็นการลดลงจากการจำหน่ายตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 48ก จะต้องปฏิบัติตามบัญชีเสมือนมีการจำหน่าย
- 49 กิจการอาจจำหน่ายหรือจำหน่ายบางส่วนบางส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานต่างประเทศโดยการขาย การเลิกกิจการ การรับเงินคืนค่าหุ้นทุน หรือการละทิ้งหน่วยงานนั้นไปทั้งหมดหรือบางส่วน การปรับลดมูลค่าตามบัญชีของการดำเนินงานต่างประเทศเนื่องจากผลขาดทุนหรือการด้อยค่าไม่ถือเป็นการจำหน่ายกิจการบางส่วน ดังนั้น กิจการต้องไม่รับรู้รายการกำไรหรือขาดทุนจากผลสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวเข้ากำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการปรับลดมูลค่าลง

ผลกระทบทางภาษีของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมด

- 50 กำไรหรือขาดทุนซึ่งเกิดจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และจากผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นเมื่อมีการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ (รวมทั้งการดำเนินงานต่างประเทศ) ให้เป็นสกุลเงินที่แตกต่างไป อาจมีผลกระทบทางภาษีเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งกิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

การเปิดเผยข้อมูล

- 51 ในย่อหน้าที่ 53 และย่อหน้าที่ 55 ถึง 57 การกล่าวถึงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานในกรณีของกลุ่มกิจการให้หมายความถึงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่
- 52 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- 52.1 จำนวนผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน ยกเว้นผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 52.2 จำนวนผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิที่ถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และรับรู้ผลสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น และการกระทบยอดของจำนวนของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ตั้งแต่วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาบัญชีจนถึงวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี
- 53 เมื่อสกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงินแตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการที่นำเสนอการเงินต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว พร้อมกับเปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ และเปิดเผยถึงเหตุผลของการใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงินซึ่งแตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน
- 54 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนอการเงิน หรือของการดำเนินงานต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว และเหตุผลของการเปลี่ยนสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานนั้น

- 55 เมื่อกิจการแสดงงบการเงินด้วยสกุลเงินที่แตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน กิจการจะระบุว่าการเงินเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินได้ ก็ต่อเมื่องบการเงินของกิจการเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้น รวมไปถึงวิธีการแปลงค่าซึ่งกล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 39 และ 42 ของ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 56 บางครั้งกิจการแสดงงบการเงินหรือข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ด้วยสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ โดยไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 55 เช่น การแปลงค่า เป็นสกุลเงินอื่นเพียงบางรายการที่เลือกมาจากรายการงบการเงิน หรือกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีใช้สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และกิจการแปลงค่า รายการของงบการเงินให้เป็นอีกสกุลเงินหนึ่งด้วยอัตราปิดล่าสุด การแปลงค่าดังกล่าว ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินและให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 57
- 57 เมื่อกิจการแสดงงบการเงินของกิจการหรือข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ด้วยสกุลเงินที่ไม่ใช่ ทั้งสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานหรือสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ซึ่งไม่เป็นไปตาม ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 55 กิจการต้องปฏิบัติดังนี้
- 57.1 ชี้แจงข้อมูลอย่างชัดเจนโดยแสดงเป็นข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อแยกให้เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
 - 57.2 เปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเพิ่มเติม และ
 - 57.3 เปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการและวิธีการแปลงค่าที่ใช้ในการแสดงข้อมูลเพิ่มเติมดังกล่าว
- 57ก เมื่อกิจการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพราะสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ (ดูย่อหน้าที่ 19ก) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินนั้นเข้าใจว่าการที่สกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้ส่งผลกระทบต่อผลกระทบบหรือคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานการเงิน ฐานะการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ เพื่อบรรลุมัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
- 57ก.1 ธรรมชาติและผลกระทบทางการเงินของสกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้
 - 57ก.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้
 - 57ก.3 กระบวนการประมาณ และ
 - 57ก.4 ความเสี่ยงที่กิจการมีอยู่เนื่องจากสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้
- 57ข ย่อหน้าที่ ก18 ถึง ก20 ได้ระบุวิธีการในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57ก โดยกิจการ

วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน

- 58 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 58ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 59 กิจการต้องนำย่อหน้าที่ 47 มาถือปฏิบัติสำหรับการซื้อการดำเนินงานต่างประเทศทั้งหมดที่เกิดขึ้น นับตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาที่รายงานที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก สำหรับรายการซื้อที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ อนุญาตให้กิจการสามารถนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 มาถือปฏิบัติโดยวิธีการปรับย้อนหลังได้ สำหรับรายการซื้อการดำเนินงานต่างประเทศซึ่งเกิดขึ้น ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการถือปฏิบัติโดยวิธี เปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป กิจการไม่ต้องปรับย้อนหลังงบการเงินปีก่อนและสามารถแสดงค่าความนิยม และการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมที่เกิดจากการซื้อการดำเนินงานต่างประเทศเป็นสินทรัพย์และ หนี้สินของกิจการ แทนการแสดงเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของการดำเนินงานต่างประเทศได้ซึ่ง หมายความว่า ค่าความนิยมและการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมเหล่านั้นจะแสดงด้วยสกุลเงินที่ใช้ใน การดำเนินงานของกิจการแล้วหรือเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศที่มี การรายงานด้วยอัตราแลกเปลี่ยนของวันที่ซื้อการดำเนินงานต่างประเทศ
- 60 การเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ให้ปฏิบัติรายการ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- 60ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ค (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ช (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ซ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ฌ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ญ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 3 4 5 27 และ 52 และ ตัดย่อหน้าที่ 60ค 60จ และ 60ฉ กิจการต้องถือปฏิบัติการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อถือปฏิบัติ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- 60กฎ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า* ทำให้เกิดการแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 16 กิจการต้องถือปฏิบัติการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16
- 60กฎ *การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคมปี 2566 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2568 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข และภาคผนวก ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปี que เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลา ก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานคือ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปี que กิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นครั้งแรก
- 60ฐ ในการถือปฏิบัติ *การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน* กิจการต้องไม่ปรับย้อนหลังข้อมูลเปรียบเทียบ แต่
- 60ฐ.1 เมื่อกิจการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานและ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน สรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินต่างประเทศได้ หรือหากสรุปว่าสกุลเงินต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง
- 60ฐ.1.1 แปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นสกุลเงินต่างประเทศ และรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมในสกุลเงินต่างประเทศที่ได้รับผลกระทบ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น และ
- 60ฐ.1.2 รับรู้ผลกระทบใด ๆ จากการนำการแก้ไขเพิ่มเติมมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก โดยการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา
- 60ฐ.2 เมื่อกิจการใช้สกุลเงินที่นำเสนอทางการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ และ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน สรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ) ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่นำเสนอทางการเงินได้ หรือหากสรุปว่าสกุลเงินที่นำเสนอทางการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ) ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง
- 60ฐ.2.1 แปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น
- 60ฐ.2.2 แปลงค่ารายการที่เป็นส่วนของเจ้าของที่ได้รับผลกระทบโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และ

- 60ฐ.2.3 รับรู้ผลกระทบใดๆ จากการนำการแก้ไขเพิ่มเติมมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก โดยเป็นการปรับปรุงจำนวนสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน โดยแสดงจำนวนสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของ ส่วนของเจ้าของ

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

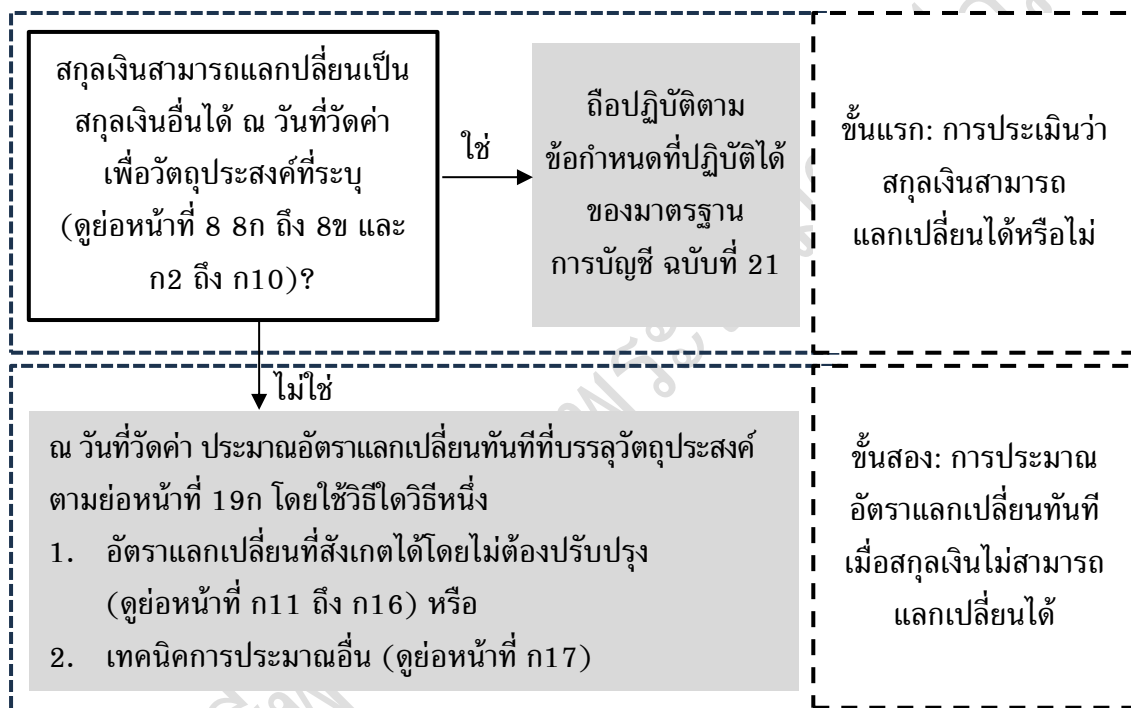
- 61 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- 62 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ภาคผนวก ก แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการบัญชี

ความสามารถแลกเปลี่ยน

- ก1 วัตถุประสงค์ของแผนภาพต่อไปนี้ เพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ และประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

ขั้นแรก: การประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ (ย่อหน้าที่ 8 และ 8ก ถึง 8ข)

- ก2 ย่อหน้าที่ ก3 ถึง ก10 วางแนวปฏิบัติเพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการอาจตัดสินใจว่าสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ถึงแม้ว่าอีกสกุลเงินอื่นนั้นอาจสามารถแลกเปลี่ยนกลับเป็นสกุลเงินนั้นได้ก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการอาจตัดสินใจว่าสกุลเงิน PC ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน LC ได้ ถึงแม้ว่าสกุลเงิน LC จะสามารถแลกเปลี่ยนกลับเป็นสกุลเงิน PC ได้ก็ตาม

กรอบเวลา

- ก3 ย่อหน้าที่ 8 นิยามอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ว่าเป็น อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที อย่างไรก็ตาม รายการแลกเปลี่ยนอาจไม่สมบูรณ์ทันทีเสมอไปเนื่องจากข้อกำหนดตามกฎหมาย

หรือระเบียบ หรือด้วยเหตุผลทางปฏิบัติ เช่น วันหยุดนักขัตฤกษ์ ความล่าช้าในการบริหาร ตามปกติในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นไม่ได้ขัดขวางความสามารถแลกเปลี่ยนของสกุลเงินหนึ่ง เป็นอีกสกุลเงินอื่น ทั้งนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความล่าช้าในการบริหารตามปกติขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง และสภาพแวดล้อม

ความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่น

- ก4 ในการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาถึงความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นมากกว่าความตั้งใจหรือการตัดสินใจที่จะทำเช่นนั้น เป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 สกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หากกิจการสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม แม้ว่าไม่ตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะไม่ทำเช่นนั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น เป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 ไม่ว่ากิจการตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะได้มาซึ่งสกุลเงิน PC หรือไม่ก็ตาม สกุลเงิน LC สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน PC ได้ หากกิจการสามารถแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นสกุลเงิน PC หรือแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นอีกสกุลเงินหนึ่ง (FC) แล้วจึงแลกเปลี่ยนสกุลเงิน FC เป็นสกุลเงิน PC

ตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยน

- ก5 ในการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาเฉพาะตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนซึ่งรายการที่แลกเปลี่ยนสกุลเงินสำหรับสกุลเงินอื่นจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้เท่านั้น การบังคับใช้เป็นเรื่องของกฎหมาย รายการแลกเปลี่ยนในตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่น

- ก6 อัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันอาจมีอยู่สำหรับการใช้ที่แตกต่างกันของสกุลเงิน ตัวอย่างเช่น เขตปกครองหนึ่งที่เผชิญแรงกดดันของดุลการชำระเงินอาจต้องการยับยั้งการส่งเงินทุน (เช่น การจ่ายเงินปันผล) ไปยังเขตปกครองอื่น แต่สนับสนุนการนำเข้าสินค้าบางอย่างจากเขตปกครองนั้น ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอาจ
- ก6.1 กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นสิทธิพิเศษสำหรับการนำเข้าสินค้าเหล่านั้น และอัตราแลกเปลี่ยน 'ที่เป็นบทลงโทษ' สำหรับการส่งเงินทุนไปยังเขตปกครองอื่น ซึ่งส่งผลให้มีอัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันในการใช้กับรายการแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกัน หรือ
- ก6.2 ทำให้สกุลเงินอื่นมีใช้เพื่อชำระการนำเข้าสินค้าเหล่านั้นเท่านั้น และไม่ทำให้ใช้เพื่อการส่งเงินทุนไปยังเขตปกครองอื่น

- ก7 ดังนั้นสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่นั้นสามารถขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่กิจการได้มา (หรือโดยสมมติฐานที่ว่าอาจจำเป็นต้องได้มา) ซึ่งสกุลเงินอื่น ในการประเมินความสามารถแลกเปลี่ยน
- ก7.1 เมื่อกิจการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 20 ถึง 37) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศแต่ละรายการ
- ก7.2 เมื่อกิจการใช้สกุลเงินที่นำเสนอการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 38 ถึง 43) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระสินทรัพย์สุทธิหรือหนี้สินสุทธิของกิจการ
- ก7.3 เมื่อกิจการแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 44 ถึง 47) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ
- ก8 สินทรัพย์สุทธิหรือเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการ อาจจะได้รับรู้โดยตัวอย่างเช่น
- ก8.1 การจัดสรรผลตอบแทนทางการเงินคืนให้กับเจ้าของกิจการ
- ก8.2 การรับผลตอบแทนทางการเงินจากการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการ หรือ
- ก8.3 การได้รับคืนเงินลงทุนของกิจการหรือเจ้าของกิจการ เช่น จากการจำหน่ายเงินลงทุน
- ก9 กิจการต้องประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ แยกจากกันสำหรับแต่ละวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 ตัวอย่างเช่น กิจการต้องประเมินความสามารถแลกเปลี่ยนสำหรับวัตถุประสงค์ของการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ก7.1) แยกจากความสามารถแลกเปลี่ยนสำหรับวัตถุประสงค์ของการแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูย่อหน้าที่ ก7.3)

ความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นในจำนวนเพียงจำกัด

- ก10 เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 สกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ หากกิจการสามารถได้มาไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญของสกุลเงินอื่น กิจการต้องประเมินนัยสำคัญของจำนวนเงินของสกุลเงินอื่นที่สามารถได้มาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยการเปรียบเทียบจำนวนเงินดังกล่าวกับจำนวนเงินทั้งหมดของสกุลเงินอื่นที่ต้องได้มาสำหรับวัตถุประสงค์นั้น ตัวอย่างเช่น กิจการหนึ่งใช้สกุลเงิน LC เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน มีหนี้สินที่กำหนดไว้เป็นสกุลเงิน FC กิจการประเมินว่าจำนวนเงินทั้งหมดของสกุลเงิน FC ที่สามารถได้มาเพื่อวัตถุประสงค์ในการชำระหนี้สินเหล่านั้นไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญหรือไม่

เมื่อเทียบกับจำนวนเงินโดยรวม (ผลรวม) ของยอดหนี้สินคงเหลือที่กำหนดไว้เป็นสกุลเงิน FC

ชั้นสอง: การประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้า 19ก)

- ก11 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ระบุว่ากิจการใช้ประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก อย่างไร กิจการสามารถใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือเทคนิคการประมาณอื่น (ดูย่อหน้าที่ ก17)

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

- ก12 ในการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดไว้โดยย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง หากอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 19ก ตัวอย่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ รวมถึง
- ก12.1 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่งที่มีใช้วัตถุประสงค์ที่กิจการประเมินความสามารถแลกเปลี่ยน (ดูย่อหน้าที่ ก13 ถึง ก14) และ
 - ก12.2 อัตราแลกเปลี่ยนแรกที่กิจการสามารถได้มาของสกุลเงินอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ หลังจากความสามารถแลกเปลี่ยนของสกุลเงินนั้นกลับคืนมา (อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลัง) (ย่อหน้าที่ ก15 ถึง ก16)

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง

- ก13 สกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้เพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง อาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินหนึ่งเพื่อนำเข้าสินค้าบางอย่างแต่ไม่ใช่เพื่อการจ่ายเงินปันผล ในสถานการณ์นั้น กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้สำหรับอีกวัตถุประสงค์หนึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หากอัตรานั้นเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตรานั้นเป็นประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที
- ก14 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นหลายประการ ดังเช่น
- ก14.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้มีอยู่หลายอัตราหรือไม่ – การมีอยู่ของอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้มากกว่าหนึ่งอัตรา อาจบ่งชี้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนถูกกำหนดเพื่อสนับสนุนหรือยับยั้งกิจการจากการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เหล่านี้อาจรวมถึง ‘สิ่งจูงใจ’ หรือ ‘บทลงโทษ’ และดังนั้นอาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่

- ก14.2 **วัตถุประสงค์ที่สกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยน** – หากกิจการสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่จำกัดเท่านั้น (เช่น การนำเข้าวัสดุฉุกเฉิน) อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้อาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่
- ก14.3 **ธรรมชาติของอัตราแลกเปลี่ยน** – อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้แบบลอยตัวมีความเป็นไปได้ที่จะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่มากกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกกำหนดผ่านการแทรกแซงเป็นประจำโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ก14.4 **ความถี่ในการทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจุบัน** – อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่น้อยกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ที่ทำให้เป็นปัจจุบันแบบรายวัน (หรือถี่กว่านั้น)

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลัง

- ก15 สกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันที่วัดค่าเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุในภายหลังอาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นเพื่อวัตถุประสงค์นั้นได้ ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หากอัตรานั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตรานั้นเป็นประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที
- ก16 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นหลายประการ ดังเช่น
- ก16.1 **ช่วงเวลาระหว่างวันที่วัดค่าและวันที่ความสามารถแลกเปลี่ยนได้กลับคืนมา** – ยิ่งระยะเวลายาวขึ้น ยิ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังจะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ได้มากกว่า
- ก16.2 **อัตราเงินเฟ้อ** – เมื่อสภาพเศรษฐกิจอยู่ภายใต้เงินเฟ้อสูง รวมถึงเมื่อเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง) ราคาเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งอย่างรวดเร็ว บางทีหลายครั้งต่อวัน ดังนั้น อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังสำหรับสกุลเงินของเศรษฐกิจนั้นอาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่

การใช้เทคนิคการประมาณอื่น

- ก17 กิจการที่ใช้เทคนิคการประมาณอื่นอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ใด ๆ รวมถึงอัตราจากรายการแลกเปลี่ยนในตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนที่ไม่ก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้ และปรับปรุงอัตรานั้นตามที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก

การเปิดเผยเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

- ก18 กิจการต้องพิจารณาถึงความมากน้อยของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก19 ถึง ก20 และข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมใด ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก
- ก19 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57ก กิจการต้องเปิดเผย ดังนี้
- ก19.1 สกุลเงินและคำบรรยายถึงข้อจำกัดที่ส่งผลให้สกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้
 - ก19.2 คำบรรยายถึงรายการที่ได้รับผลกระทบ
 - ก19.3 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบ
 - ก19.4 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้ และอัตราเหล่านั้นคืออัตราใด ระหว่าง
 - ก19.4.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ดูย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือ
 - ก19.4.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณโดยใช้เทคนิคการประมาณอื่น (ดูย่อหน้าที่ ก17)
 - ก19.5 คำบรรยายถึงเทคนิคการประมาณที่กิจการใช้ และข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติที่ใช้ในเทคนิคการประมาณ และ
 - ก19.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่กิจการเผชิญอยู่เนื่องจากสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้ และธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่เผชิญต่อความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ก20 เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินได้ หรือในกรณีสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศได้ กิจการต้องเปิดเผยเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย
- ก20.1 ชื่อของการดำเนินงานต่างประเทศ ไม่ว่าการดำเนินงานต่างประเทศจะเป็นบริษัทย่อย การดำเนินงานร่วมกัน การร่วมค้า บริษัทร่วมหรือสาขา และสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจนั้น
 - ก20.2 ข้อมูลทางการเงินแบบสรุปที่เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างประเทศ และ
 - ก20.3 ธรรมชาติและเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาใด ๆ ที่สามารถกำหนดให้กิจการจัดการการสนับสนุนทางการเงินแก่การดำเนินงานต่างประเทศ รวมถึงเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่สามารถทำให้กิจการเผชิญความเสี่ยงที่จะขาดทุน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นายอินทัช	ปิยะนาวัน	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายณพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาววรภาพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ่ววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ดินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	สีกัจฉะ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบุลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นาคคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	กรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สมฤทธิเลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปิติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรุณจิณสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นางสาวชมานันท์	เนตพุทกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	จิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	อนุกรรมการ
(นางอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี	โอฬารรัตน์มณี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	กรรมการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณท์	อนุกรรมการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สินวลข้า)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุชีโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พณิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวัชรวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนัยศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิทย์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ

